

2.1 Pis buit, pis moblat

Moblar un pis és sovint una de les feines més complicades a l'hora de "muntar la casa". Així, doncs, que t'ho donin tot fet pot ser des de l'opció més còmoda a la més interessant. Si el pis ja està moblat pel propietari, és possible que el preu del lloguer sigui més alt o fins i tot us demanin una garantia addicional extra pels mobles, però en el cas que l'hagueu de decorar, comprar electrodomèstics, etc. és important que fixeu una sèrie d'aspectes:

EN EL CAS QUE ENTRIS A VIURE AMB MÉS COMPANYS:

* **Decoració de l'habitació:** cadascú hauria de decorar-la al seu gust. Al cap i a la fi, és el vostre espai privat de la casa.

* **Aprofitament de mobles i electrodomèstics d'altres pisos:** si es tenen i funcionen correctament, cadascú pot aportar el que vulgui, si la resta de companys/es estan d'acord. Deixa clar què passarà amb aquell electrodomèstic si qui l'aporta marxa del pis. El més normal és no cobrar res a la resta de companys, però si ho creieu convenient, podeu repartir-vos el cost i que passi a ser propietat de tots.

* **Espais comuns:** parleu del tipus de decoració que voleu i els aparells que necessitareu. No és qüestió de fer una despesa en un rentavaixel·la que no fareu servir o un sofà que no us agradi a tots. Poseu-vos d'acord, feu la compra entre tots i dividiu les despeses a parts iguals. Si algú és "manetes", sempre podeu estalviar-vos uns calerons fent-vos vosaltres mateixos els mobles.

Hi ha botigues famoses on per una quantitat assequible de diners us podeu moblar el pis sencer. Els electrodomèstics, però, ja són un tema a part. Teniu les botigues de segona mà, aquelles on es venen aparells nous amb petits cops a preus força rebaixats, els grans magatzems (més cars, però amb més varietat), les botigues de barri...

* **Cromatisme:** l'elecció dels colors de les parets seria recomanable que fos consensuada. Tothom ha sentit parlar del poder dels colors, com influeixen en el nostre estat d'ànim, etc. Intenteu trobar colors que us siguin agradables als espais comuns. A les habitacions, la decisió ja és més lliure. Cal que tingueu, però, un detall en compte: si feu servir colors llampants, és possible que el propietari us faci repintar el pis d'un color més neutre en el moment de deixar-lo. Si no ho feu així, us podeu jugar el retorn de la fiança.

EN EL CAS QUE OCUPIS UNA HABITACIÓ EN UN PIS JA LLOGAT:

* L'espai privat: si està ja moblat i hi ha mobles que no t'agraden, sempre pots preguntar a qui pertanyen. Si són del propietari, hauràs d'assumir aquests mobles, ja que difícilment els podràs llençar. En cas que siguin de l'antic inquilí, pots optar a aprofitar-los o no. I si l'habitació està buida, hauràs de ser tu qui n'assumeixi la despesa.

* L'espai comú: malauradament, si un pis ja està muntat quan entres, et serà molt complicat demanar els companys que canviïn allò que no t'agrada dins l'espai comú.

* Aportar el que no hi ha: si els companys et deixen i tens electrodomèstics o mobles comuns per aportar, ho pots parlar i compartir-los amb la resta de companys.

EXPERIÈNCIES:

L'Hugo viu a L'Hospitalet en una casa de dos pisos que comparteix amb un amic i una altra companya de pis. Van trobar l'habitatge a través de la Borsa Jove de L'Hospitalet. "El pis estava moblat parcialment, però vam anar llençant mobles. No m'agraden massa els mobles i li vam dir a la propietària si els podíem llençar. A la meva habitació només hi ha dos mobles". Sobre la decoració, l'Hugo és clar: "No vam tenir discussions en absolut ja que a les habitacions cadascú té els mobles que vol i als espais comuns ens vam posar d'acord per desfer-nos del que no volíem".

Abans, els dos amics vivien a un altre pis: "Finalment, no vam aprofitar els mobles de l'altre pis i el meu amic, l'Oriol, se'ls va portar a una casa que té a Lleida. La propietària d'aquest pis ens va deixar la rentadora, la nevera i el microones. Al principi ell no els volia perquè no sabia que passaria si s'espallaven, però finalment

ens els vam quedar. Així, ens vam estalviar diners i el trasllat dels trastos.”.

La Marta, que comparteix pis amb una amiga a Barcelona, va fer servir el criteri comú per moblar el pis: “jo em vaig emportar alguna cosa d’un pis on vivia abans, però només per la meva habitació. Vam anar juntes a comprar i vam trobar un estil intermig entre els seus gustos i els meus. A ella li va més l’estil pop i a mi m’agrada més un altre estil”. Sobre els electrodomèstics, la Marta explica que la seva companya va posar més diners en un començament “perquè jo anava més apurada. Després vaig anar comprant jo també coses i la nevera sí que la vaig aprofitar del pis anterior on vivia”. La confiança en aquesta convivència és bàsica, ja que “quan una no arriba econòmicament, l’altra l’ajuda posant diners per avançat si s’han de comprar coses”.